

Jsi stále skryt

Poesie | 16.8.2018 @ 1.29

Oheň

jako slzy Áronovy
listy hořícího křoví
jak zvíře u božských smluv
spálený hřbet cherubův
mně vypálils' výhni tou
cejch – mám hlavu zakletou

když byla kol poušť a houšť
byl jsem namáčknutá spoušť
při pátrání po námětu
jak list blízek bodu vznětu
obdržel jsem můzu Tvoji,
sen a hlavu květovou

Nálady

shnil jsem o svobodě sladké
náramným jsem shněním shnil
shladkým jako hovno hladké
dlouhým jako hladký Nil

mnul jsem klasy cestou polem
s houslemi a svatým Paulem
chtěl vnést tón do mých lubů
rozbil jsem mu za to hubu

když pak začaly hrát smyčce
střás jsem jej jak obrnu
i byl jsem jak hovno v myčce
a závoj se odhrnul

Prokletí múzy

rozbrnělas' brnění
jenž se srdcem zove
kdybych jej skřik, vyňal z hrudi
tvůj hlas procítí jej, vzbudí,
naroste mi nové

tvůj šept teskný promění
sen v bdění, v mžik usínání
kdybych jej chyt, zapsal tuhou,

stane se mi v ruce duhou,
spektrem napadání

* * *

jsi mým očím jako brus
hlasu jako zvučná deska
avšak zkusmo na můj vkus
strojíš mne jak psárka pejska

jsi můza mých mrákot hrůz
a když nevím, kde jsi byla
bylas kopyt prudký klus
jsi má vědma a Sybila

miluji tě, můzo můz
těžko bez tebe je spáti
proto jak v jar divá hus
se k tobě nyní vrátím

* * *

i kdyby ses proměnila
v přízrak motýlí
můj dech tebe a tvá díla
sfoukne, rozptýlí

a kdyby ses utekla v
keře u slatí
můj pes tebe rozeklav
stopu neztratí

a kdyby jsi odešla až
za vesmíru zář
nedovol si stáhnout stráž
skrývej svoji tvář

a kdyby jsi myslelas'
že jsem zapomněl
dvakrát víc jsem bděl
právě v onen čas

* * *

neboť poznal jsem tvou lest
i sedal na tvůj chvost
a už toho mám dost
a nenechám se vézt

neboť dalas' mi víc strach
nežli pokání
i můj hněv dohání
tě v děsných končinách

vzletně říkala sis můza
bylas opsaná

kolems' hopsala
jako nějaká čůza

proto lapím tě a zdrvím
dám tě do řetěz
a řeknu: a lez!
řekneš: kam? já: nevím!

proto budu tobě ras
a budu tobě katem
a vykoupíš se zlatem
neb ti zlomím vaz

abys poznala, že nelžu
že toto je můj svět
a jen má volba veršů
a slov a slok a vět

Hermeneutická modlitba

Ježíši, buď sítím
štěrků v ústech mých
budu-li mít brýle
budiž sklíčkem v nich

střídkou mého textu
budiž vůle Tvá
abych zdělil směs tu jako
Xenokratés dva

místo věčné repetice
dej mi motiv nový
aby můj text říkal víc, než
skripta k Platónovi

když byla kol houšť a písek
horizontys' klenul
nedopušť, bych jeden vysek
zbyl, či zapomenul

proto mi na Heideggera
Whiteheadův dej plamen
dále pila a sekera
na Ricoeura, amen!

a triedr, v kterém Mánek
spatřil hvězdné nebe
spatřil v něm snad Tebe
jak Nikodém vánek?

také srdce Sorenovo
cit pro buď – anebo
a Lutherův klobouk
a být stále s Tebou

neboť v radost propuká
maso v prsou mých
že platí věčně odluka
plev od jader v nich

a cíle od cesty
jsi tam, kde nelze být
a díky že stále jsi
a že jsi stále skryt

<https://selah.cz/poesie/jsi-stale-skryt/>